

Дифтерія – це гостре інфекційне захворювання з повітряно-крапельним механізмом передачі, що характеризується місцевим фібринозним запаленням слизових оболонок верхніх дихальних шляхів і носоглотки, а також, в окремих випадках, шкіри в місцях пошкоджень та явищами загальної інтоксикації з переважним ураженням серцево-судинної та нервової систем.

У 2018 році в Україні зареєстровано 10 випадків захворювання на дифтерію, за 7 місяців поточного року – 1 випадок. У Черкаській області останній випадок дифтерії зареєстрований у 2015 році.

Збудником дифтерії є дифтерійна паличка (коринебактерія), яка виробляє екзотоксин. Токсин нестійкий у зовнішньому середовищі, швидко гине при нагріванні ($+ 60^{\circ}\text{C}$ та вище), дії прямих сонячних променів.

Джерелом збудника інфекції є хвора людина або носій *Corynebacterium diphtheriae*.

Механізм передачі – повітряно-крапельний, у рідкісних випадках інфекція передається контактно-побутовим шляхом (через посуд, іграшки). Для дифтерії у дітей, як і для багатьох інфекційних захворювань верхніх дихальних шляхів, характерна переважно осінньо-зимова сезонність.

Захворювання проявляється у вигляді ангіни, коли на поверхні мигдалин і слизових оболонках ротоглотки з'являються фібринозні плівки сіруватого кольору.

Інкубаційний період коливається від 2 до 7 днів (в середньому 3 дні).

Клінічна картина захворювання залежить від локалізації патологічного процесу, його поширеності, ступеня токсикозу та обтурації дихальних шляхів, наявністю та характером ускладнень, супутніми захворюваннями та ін. Основними проявами дифтерії є :

- біль у горлі;
- підвищення температури, лихоманка;
- набряк слизової оболонки ротоглотки;
- наліт на мигдалинах сірого кольору, осиплість голосу;
- набряк шиї;
- збільшення шийних, підщелепних лімфатичних вузлів.

Особи, які не імунізовані проти інфекції, можуть захворіти в будь-якому віці.

Хвора людина заразна весь період захворювання.

Дифтерія небезпечна тим, що без негайного введення протидифтерійної сироватки близько 50% хворих можуть померти, при введенні сироватки з запізненням ризик смерті

складає до 20%.

Дифтерія – вакцинокерована інфекція, хворіють не щеплені або невірно щеплені особи.

Єдиний спосіб захиститися від дифтерії і попередити розвиток небезпечних ускладнень – вакцинація дітей згідно з календарем профілактичних щеплень і ревакцинація дорослих кожні 10 років.

Комплексна вакцинація проти дифтерії, кашлюку та правця проводиться дітям у 2, 4 і 6 місяців, потім – у 18 місяців. Наступну імунізацію проти дифтерії та правця роблять у 6, 16 та 28 років. Надалі потрібно повторювати ревакцинацію для дорослих кожні 10 років.

У разі появи перших ознак захворювання радимо негайно звернутися до лікаря!

Бережіть себе та будьте здорові!